

U S N E S E N Í

Senát Okresního soudu Plzeň - město rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. 7. 2009 v trestní věci proti obž. JUDr. Z██████ V██████, nar. ████████ v ████████, notáři, bytem ████████ pro trestné činy návod dle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zákona k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona sa návod dle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zákona k trestnému činu padělání a pozměňování veřejné listiny dle § 176 odst. 1 tr. zákona t a k t o :

Podle § 222 odst. 2 tr. řádu se věc obžalovaného JUDr. Z██████ V██████, nar. ████████, pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že

v prostoru kanceláře nacházející se v ████████ v přesně nezjištěné době v měsíci listopadu nebo v prosinci roku 2007 navedl pracovníci notářské kanceláře – notářskou tajemnicí – V██████ B██████, nar. ████████, aby vykonala svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu, a to tak, že v úmyslu způsobit jinému neoprávněný prospěch ji navedl, aby padělala veřejnou listinu v úmyslu, aby této bylo užito jako pravé, když ji navedl, aby opatřila listinu „návrh na zahájení řízení o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí“ datovanou k 25.9.2007 ve věci účastníků M██████ N██████, nar. ████████ a D██████ K██████, nar. ████████, notářskými ověřovacími doložkami, do těchto uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy č. 1394 (N██████) a 1401 (K██████), dále ji navedl, aby na tyto umístila svůj podpis a otisk razítka s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z██████ V██████, notář v ████████, osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní jakožto notářskou tajemnicí uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D██████ K██████ a M██████ N██████ a dále ji navedl, aby opatřila listinu „smlouva kupní“ datovaná k 25.9.2007 uzavřenou mezi M██████ N██████ (prodávající) a D██████ K██████ (kupující) ve věci prodeje nemovitosti – stavební parcela č. ████████, pozemková parcela č. ████████ a budova č. ████████ postavení na stavební parcele č. ████████, vše zapsáno na LV č. ████████ vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Plzeň – město pro obec Plzeň, notářskými ověřovacími doložkami, do těchto uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy čísl 1393 (N██████) a 1400 (K██████), dále ji navedl, aby na tyto umístila svůj podpis a otisk razítka s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z██████ V██████, notář v ████████, osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní jako notářskou tajemnicí uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D██████ K██████ a M██████ N██████, současně ji navedl, aby provedla přepis původního záznamu datovaného k 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1393, 1394 a 1396 vztahujícího se k osobě S██████ M██████, nar. ████████, uvedeného v ověřovací knize obsahující 300 postupně číslovaných dvoustran, která byla dne 7.9.2005 vydána notáři JUDr. Z██████ V██████ se sídlem v ████████, prezidentem notářské komory JUDr. Josefem Burdou, zejména ji navedl, aby původní záznam k osobě S██████ M██████ překryla bílou korekční páskou a na původní místo uvedla údaje k osobě M██████ N██████ a současně aby do prostoru v knize pro označení listiny uvedla listiny „SML kupní, návrh na KÚ, potvrzení o převzetí hotovosti“, přičemž dle původních záznamů uvedených v ověřovací knize dne 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1393 a 1394 provedla ověření pravosti podpisu S██████ M██████ na listině nazvané smlouva o převodu členských práv a povinností a dále pracovníci V██████ B██████ navedl, aby využila existujícího zápisu v ověřovací knize ze dne 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1400 a 1401 vztahujících se k úkonům dříve

provedeným v souvislosti s D████ K████, které neměly s osobou M████ N████ původně žádnou souvislost, kdy k uvedenému jednání pracovníci notářské kanceláře V████ B████ navedl s vědomím, že provedením požadovaných úkonů ze strany jmenované pracovnice (legalizace) dojde k vytvoření listin, jimiž se za podmínek uvedených v dotčených listinách převádí práva k nemovitostem nacházejícím se ve vlastnictví M████ N████ na D████ K████ a současně s vědomím, že M████ N████ v kupní smlouvě uvedená na straně prodávající není úkonu (legalizaci) přítomna a že listinu nepodepsala,

ve kterém jsou spatřovány trestné činy

a) návod dle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zákona k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona,

b) návod dle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zákona k trestnému činu padělání a pozměňování veřejné listiny dle § 176 odst. 1 tr. zákona,

p o s t u p u j e Notářské komoře České republiky, neboť nejde o trestné činy, avšak zažalovaný skutek by mohl být posouzen jako kárné provinění.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném hlavním líčení dospěl senát k závěru, že se stal skutek uvedený ve výroku tohoto usnesení.

Obžalovaný **JUDr. Z████ V████** v přípravném řízení využil svého práva a nevypovídal, po nařízení hlavního líčení pak požádal o konání hlavního líčení v jeho nepřítomnosti, kdy se písemně navíc vyjádřil, že vypovídat ve věci nechce a ani do budoucna nebude.

Obžalovaný **D████ K████** v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevypovídal. V hlavním líčení obžalovaný uvedl, že k osobě vypovídat nebude a chce se pouze vyjádřit k věci a uvedl, že kupní smlouvy mu byly předloženy již s podpisy prodávající M████ N████, a to osobou, která tento obchod zprostředkovala. V notářské kanceláři JUDr. V████ za žádnou osobu nic nepodepisoval a žádné podvodné jednání mu není známo. Poté odmítl vypovídat na případné dotazy.

Obžalovaná **V████ B████** v přípravném řízení uvedla, že těsně před jejím výsledkem na policii byla kontaktována telefonicky mužem, který se představil jako právník a říkal, že jej kontaktoval bývalý zaměstnavatel (JUDr. V████) a že kdyby potřebovala nějaké právní služby, může se na něj obrátit, že se jí nevnučuje a že jistě ví, že to, co dosud vypověděla, nemá žádnou právní váhu a že má právo nevypovídat. Jeho služby odmítla. Dále uvedla, že od ledna roku 2000 do června 2008 pracovala jako notářská tajemnice u notáře JUDr. Z████ V████ v kanceláři ██████████. S ohledem na to, že měla složený kvalifikační zkoušky před notářskou komorou, mohla vykonávat jednodušší notářské úkony jako je třeba ověřování listin, podpisů, sepisování protokolů o předběžném šetření v dědických záležitostech, činit veškeré dotazy v rámci dědických řízení na různé instituce a další úkony, které nemusí dělat přímo notář. Její pracovní poměr pak byl ukončen z důvodu, že ministr spravedlnosti pozastavil činnost JUDr. V████ k 30.6.2008, on nemohl vykonávat

svoji činnost a tudíž ji nemohl zaměstnávat. Z toho důvodu byl ze dne na den ukončen její pracovní poměr. Dne 25.9.2007 přišel D. K., jedná se o osobu menšího vzrůstu svalnaté postavy, věk kolem 30 let, v doprovodu ještě nějakého pána. Poté upřesnila, že přišel někdy ke konci roku 2007, asi v prosinci a ověřoval se ten záznam právě z 25.9.2007. D. K. ji tehdy požádal, že by potřeboval k tomu datu 25.9.2007, kdy původně podepisovali nějakou smlouvu o převodu členských práv a patrně tam byl i nějaký podpisový vzor, a to asi 4 čísla a za tím byl ověřován pan K., tak K. řekl, že ta smlouva se neuskutečnila a že by potřeboval místo ní napsat jinou paní i s jeho osobou. Jednalo se de facto o to, že by se na místo toho ověřila jiná smlouva. Obžalovaná mu řekla, že tohle v žádném případě nemůže udělat, že se v knize nemůže mazat ani bělit, že by to mohlo stát existenci úřad notářské kanceláře. Ještě řekla, že by to musela dostat jediné příkazem. To asi pochopili, od koho, takže se sebrali a šli k JUDr. V. do kanceláře, která sousedila s její kanceláří. Vzhledem k tomu, že tam pan K. nebyl objednaný, tak ona tam měla spoustu lidí a dělala si dál svoji práci. Nemůže říci, jak dlouho to bylo, tak po určité době k ní do kanceláře přišel JUDr. V., pan K. a ten pán a JUDr. V. jí řekl, aby to ověřila. Neví přesně, jak již to formuloval, ale jeho sdělení pochopila tak, že to prostě má udělat. Nicméně znovu řekla, jak to má v té knížce udělat, že tam nemůže bělit v té knize a že nemá ani občanku té paní, načež pan K. řekl, že to problém není, že občanku má k dispozici, ale teď neví, zda ten občanský průkaz měl u sebe, určitě asi ne, ale neví, jestli ho neměl ofocený, protože K. to číslo občanky nadiktoval. To znovu řekla doktorovi, že to je špatně, že se to nesmí, aby z toho nebyl problém. Načež tedy pan K. držel nějaké ty smlouvy v ruce, dal je obžalované na stůl a když jí tedy JUDr. V. řekl, aby to udělala, tak to udělala. K. jí tam dal smlouvy a ona tam dala ověřovací razítka. Zároveň řekla, nebo to řekl JUDr. V., že je nutné, aby K. přinesl původní smlouvy, že není možné, aby byly dvě stejná ověřovací čísla na dvou různých dokumentech. Neví, zda K. ty smlouvy měl u sebe nebo si pro ně šel do auta, ale ty smlouvy tam přinesl a zlikvidovaly se. Neví, kdo to provedl, ale smlouvy se roztrhaly. Neví, kdo je takto zničil, tedy, jak uvedla, na K. předložené smlouvy dala ověřovací razítka a vypsala do ověřovacího razítka ověřovací čísla, a to čísla z dokumentů, které byly zlikvidovány. Ještě v průběhu toho, když o tom diskutovali, tak řekla, že by se nerada dostala do problémů a pan K. jí řekl, a u toho byl i JUDr. V., že žádný problém nemůže nastat, že de facto paní již zemřela, že nemá žádné dědice a že on posílá, aby teda přišlo něco na účet, asi 1 000 000,-- nebo 1 500 000,-- Kč, aby tedy dědil stát a že to má všechno domluvený, že nemůže být problém. Ujistňoval jak doktora tak i ji. Dále říkala, že v té ověřovací knize je třeba podpis té paní N., takže na tom základě to před ní za tu paní podepsal pan K. do ověřovací knihy. Podepsal to do části, kam se vypisují údaje k osobě, ona provedla zabělení původního záznamu v ověřovací knize, a přes to přepsala údaje, které jí nadiktoval pan K., resp. ona ty údaje do knihy opsala ze smlouvy a K. jí nadiktoval číslo občanského průkazu. Poté si K. vzal smlouvy a odešel společně s tím pánem pryč. Dále obžalovaná uvedla, že si není jista též, jestli v záznamu ze dne 25.9.2007 poté ještě do věci nedopsala záznam „kupní smlouva“. Po předložení příslušné listiny uvedla, že si myslí, že to tam dopsala, aby to korespondovalo s paní N.. Cílem těchto operací bylo, aby pan K. mohl smlouvu dát na katastrální úřad, což bez ověření nelze, protože by to katastr nepřijal. Cílem bylo, aby mohl dát pan K. podvodně smlouvu na katastr, aby mu ji zavkladovali na jeho jméno. Dále uvedla, že ona v žádném případě nezkoumala, o jakou smlouvu se jedná, nevěděla, že jde o barák, to se dozvěděla až někdy 3 týdny před výslechem. Myslela si, že se jedná o byt, protože K. říkal, že tam někde žije jeho maminka. K. s tím pámem šel do kanceláře za JUDr. V., neví, jestli mu smlouvu ukazovali, prostě musel jej o něco požádat. Neví, o čem se spolu bavili, ale musel ho nějakým způsobem přesvědčit, aby ten souhlas dal. Ona doufala, že ten souhlas doktor nedá. Nakonec vyhověla i

z toho důvodu, že JUDr. V. se k ní zachoval velice pěkně v souvislosti s tím, že jí před rokem velice těžce onemocněl manžel, který je upoutaný na lůžku, zcela závislý na druhé osobě, je ochrnutý po mozkové příhodě, což JUDr. V. věděl a vycházel jí vstříc s pracovní dobou, uvolňoval ji a práci pro notářskou kancelář prováděla doma. V době, kdy tam přišel pan K. s tím požadavkem na provedení ověření a změn v souvislosti s osobou N., tak K. již věděl, že má problémy s nemocným manželem, a to z důvodu, že mu to dříve řekla, neboť K. je pravidelným návštěvníkem jejich notářské kanceláře. Ten druhý muž, co přišel s K., vůbec nemluvil, připadal jí jen jako doprovod. Nikdy před tím jej neviděla. Neví, jestli byl JUDr. V. přítomen po celou dobu vyhotovování úkonů na přání pana K. k osobě M. N., možná, že odešel k sobě do své kanceláře, prostě neví. Prakticky po celou dobu těchto úkonů byl přítomen D. K., akorát si myslí, že v průběhu těch úkonů na chvíli odešel do auta pro ty smlouvy. JUDr. V. bezpečně věděl, o co obžalovanou žádá a co má pro K. udělat, a to z důvodu, že to K. musel nějakým způsobem doktorovi vysvětlit, protože ten by jinak neřekl, aby to udělala. Poté, co policie zajistila pro účely trestního řízení příslušnou ověřovací knihu, tedy po datu 3.7.2008, byl pátek, kdy se předávaly spisy JUDr. Š. a v jejich kancelářích bylo přítomno asi 6 notářů. Obžalovaná tam přijela kolem 9. hodiny, ví, že doktor ji sháněl na mobilu, který si zapomněla. Ona tam přišla kolem 9. hodiny, postávala dole v kanceláři a někdy kolem 11. hodiny tam přišel pan K. a JUDr. V. tam byl také, všichni tři šli společně do kanceláře JUDr. Ř. V kanceláři byli sami. Ona jim říkala, že je předvolána na policii ČR na pondělí a že nebude lhát a řekne pravdu. Načež jí JUDr. V. řekl, že nemusí ve věci vypovídat vůbec, pan K. jí řekl, že může klidně dělat, že se spletla, že splést se je normální, že tam bylo více osob a že jako vzala jinou občanku někoho jiného a pak že to zabělila. Ona K. řekla, že to nepřipadá vůbec v úvahu, že by tomu nikdo nevěřil, pan K. tedy řekl, že všechno zařídí, že se nemá ničeho obávat, že už to má s někým domluvený buď z kriminálky nebo z policie a řekl, že to prostě uplatí, aby se to neřešilo. Takže se tam furt dohadovali, doktor jí říkal, že nemusí vypovídat, že je ve stavu nemocném. Ona jim řekla opětovně, že pokud půjde na policii, tak řekne, jak to bylo, nehodlá si nic vymýšlet. Ví, že je to její chyba. K. jí opakoval, že zařídí, aby se to smetlo ze stolu a neprojednávalo. Ona mu tedy řekla, že pokud to teda zařídí a bude to všechno v pořádku, aby za ní přijel v neděli v 17 h. do do hospody. Tím ta schůzka skončila a pan K. z domu odešel. Přes sobotu a neděli se s rodinou a dalšími osobami radila a každý jí řekl, aby řekla pravdu. V neděli, když si uvědomila, že má s K. schůzku, tak mu kolem 15. hodiny napsala zprávu SMS, že schůzka padá a že nemá jezdit. Tím to považovala za skončené. Kolem 6. nebo 7. hodiny u nich zastavilo na příjezdové cestě dole tmavě modré auto, šla s dcerou P. ven a z auta vyšel pan K. a ještě nějaká slečna a dva psi. K. k nim přišel a řekl jí, že na ni čeká v hospodě, on mu řekla, že mu poslala SMS zprávu, že se s ním nehodlá bavit. On se pořád snažil o nějakou komunikaci a ona se jej ptala, co tedy zařídil, on jí řekl, že je vše v jednání, aby mu dala dva dny a že má s někým schůzku a v úterý se to vyřeší. Pak jí řekl, že nemusí vypovídat nebo že se mohla splést. Dále uváděl, že co je její slovo proti doktorovo slovu a že de facto na tom bude tratná ona, začal jí trochu tímto vyhrožovat a řekl jí, jestli si uvědomuje, že může dostat i 5 let natvrdo, když bude vypovídat. Potom jí tedy nabídl, že když nebude vypovídat, že jí sežene a zaplatí advokáta, snažil se jí stále přesvědčit, aby to vydržela do úterý, tak mu řekla, že se to musí vyřešit do pondělí, než půjde na ten výslech a aby jí tedy zavolali z policie ČR, že nemusí chodit na výslech, jinak že půjde. Pak odešla a tím schůzka skončila. Ještě mu říkala, že ji dostal do pěkné situace, když sliboval, že je vše zařízené a že žádný problém nebude. Z té návštěvy neměla dobrý pocit. Pokud se jedná o to, jestli věděla, že ty dané listiny budou použity ke spáchání trestného činu, že asi byla prostě naivní, K. říkal, že nikdo ošizen nebude, že stát dostane peníze a tím, že

potom přesvědčil i doktora, tak neměla ani chuť se tím zabývat. Měla i zlost, protože nikdy takové věci nedělala. V pondělí, když měla jít na ten výslech, tak někdy kolem poledního jí volala dcera P. B., že ji na pracovišti ve spořitelně ve ulici navštívil JUDr. V. Obžalovaná v tu chvíli stála, přemýšlela, jestli má vypovídat, protože věděla, že doktorovi byla pozastavena činnost notáře a nechtěla mu výpověď přitížit, protože se k ní vždy choval slušně a vstřícně. Dcera jí říkala, aby s ničím neváhala, že každý se na ně vykašle a že má říct, jak to bylo. Jí ho bylo líto, protože četla články v novinách, kde jej líčili velice špatně, dnes si však myslí, že obžalovanému V. na ní nezáleží. Důvod návštěvy JUDr. V. na pracovišti jeho dcery byl takový, že on tam dceři říkal, aby nevypovíдалa, že je nemocná a jeho žena tam asi trochu křičela. Neví o žádném jiném důvodu té návštěvy. Znovu na dotaz uvedla, že JUDr. V. jí řekl, aby přepsala jméno v ověřovací knize a samozřejmě i nacionále. Pan K. jim to tam říkal oběma, takže se od prvopočátku vědělo, o co jde. Pan K. to vysvětloval tak, že dotyčná paní zemřela, že nestačil převést nemovitost, že nestačil dát kupní smlouvu na katastr, že smlouvu má podepsanou, ale nestačil ji dát na katastr, že z toho nikdo nebude mít žádnou újmu, že paní nikoho nemá a že bude dědit stát, že nikoho šidit nechce a že už poslal na účet asi 1 500 000,-- Kč. V hlavním líčení obžalovaná vypovíдалa v podstatě shodně jako v přípravném řízení.

Svědce P. B. v hlavním líčení uvedla, že o celé záležitosti se dozvěděla od své matky, bylo to koncem července loňského roku a byl to pátek. Tehdy jim doma řekla, že ji policie předvolává na výslech na následující pondělí a jenom doma hovořili, ohledně čeho se to týká. Mamina říkala, že se to týká ověření něčeho. Jinak o tom nemluvili, akorát jí řekli, aby na tom výslechu řekla, jak to bylo a že stojí za ní. Když byla neděle, tak měli na návštěvě známou, šli ji vyprovodit k autu, poté k nim před vjezd přijelo jiné auto, z toho vylezl nějaký člověk a když přišel blíž, tak mamina řekla, že je to K. Z toho pátku věděla, že se jedná o osobu, která má něco společného s touhle věcí. Pana K. před tím neviděla, tehdy ho viděla poprvé. Přistoupil k nim blíž, mezitím známá odjela a začal se s maminou bavit o tom pondělním výslechu s tím, že říkal, ať mu dá ještě dva dny, aby něco zařídil, aby nemusela vypovídat a mamina říkala, že čekat nebude, že půjde na ten výslech a že řekne pravdu. Načež svědkyně do toho vstoupila, říkala, co po mamince chtějí, ať ji nechají být, že vidí, v jaký je situaci, že by nedokázala nijak lhát a že prostě bude vypovídat pravdu. Pan K. se tam pořád snažil, aby mamina řekla, že se třeba spletla atd. Mamina stále trvala na tom, že to řekne tak, jak to bylo, že si nic vymýšlet nebude. A řekla, že by na výslech nešla pouze v případě, že by jí zavolał vyšetřovatel a řekl jí, že na výslech chodit nemá. Jinak že tam půjde a řekne, jak to bylo. Potom se slzama v očích odešla a svědkyně řekla K., ať ji nechají na pokoji, že vidí, v jakém je stavu, že by nic takového neustála. V pondělí, když mamina jela na výslech, tak šla svědkyně do práce a přišel za ní JUDr. V. Přisedl si k její přepážce na spořitelně a ptal se, kde je mamina. Ona řekla, že jela na výslech a V. říkal, že se jí nemůže dovolat, a tak řekla, že asi telefon nemá u sebe. On se jí ptal, jak teda bude vypovídat, ona říkala, že neví, že řekne pravdu, tak ať maminu nechají na pokoji. Mezitím tam přišla jeho manželka s dcerou a taky se jí zeptala, co mamina a ona říkala, že je na výslechu. A paní V. jí říkala, že přece vypovídat nemusí, že může říct, že je nemocná. Ona říkala, že je to zbytečné, že policie jí stejně řekla, že i kdyby nepřišla, tak že za ní přijedou domů. Paní V. trochu zvýšila hlas a řekla „no tak by přijeli domů“. Načež ona jí odvětila, že by se jí také nelíbilo, kdyby jí kriminálka jezdila domů. JUDr. V. to chtěl trochu uklidnit a řekl, že je to pravda. Potom JUDr. V. řekl, že se pokusí mamince dovolat a že když tak se za ní zastaví druhý den v zaměstnání, ale už se nezastavil. Mamina jim říkala, že musí na výslech kvůli ověření nějaké listiny, ale nebavili se konkrétně. Jenom

ještě říkala, že JUDr. V[ ] a pan K[ ] chtějí, aby nevypovídala. Všichni v rodině jí řekli, ať se nebojí a ať vypovídá tak, jak to bylo, že za ní rodina bude stát.

Svědkyňe S[ ] M[ ] v hlavním líčení využila svého práva a nevypovídala k věci, neboť se jedná o družku obžalovaného K[ ], se kterým v současné době má dítě.

Ze žádosti o schválení postupní smlouvy na č.l. 2-3 vyplývá, že dne 12.5.1958 podala M[ ] N[ ] žádost o schválení postupní smlouvy, kterou její otec postupuje M[ ] N[ ] polovinu rodinného domku [ ] se stavební parcelou. Z protokolu o vydání věci na č.l. 57 vyplývá, že dne 3.7.2008 vydala Policii ČR V[ ] B[ ] notářskou ověřovací knihu za období od 12.2.2007 do 27.6.2008 vedenou v souvislosti s notářskou praxí JUDr. Z[ ] V[ ]. Z protokolu o vydání věci na č.l. 58-59 vyplývá, že 9.7.2008 vydal Katastrální úřad pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Plzeň originál listiny – návrh na zahájení řízení o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí a originál listiny – smlouva kupní z 25.9.2007 uzavřená mezi M[ ] N[ ] a D[ ] K[ ]. Na č.l. 61 je návrh na zahájení řízení o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí ze dne 25.9.2007 týkající se předmětné kupní smlouvy mezi M[ ] N[ ] a obžalovaným D[ ] K[ ], přičemž na této listině jsou ověřené podpisy M[ ] N[ ] i D[ ] K[ ] datované 25.9.2007 v notářské kanceláři JUDr. Z[ ] V[ ], a to obžalovanou V[ ] B[ ]. Na č.l. 62-65 je pak kupní smlouva uzavřená mezi M[ ] N[ ] jako prodávající a D[ ] K[ ] jako kupující, kdy předmětem této smlouvy je nemovitost – sporný dům s pozemky. Smlouva je opatřena datem 25.9.2007, kdy v tento den měly být dle notářských doložek ověřeny i podpisy M[ ] N[ ] a D[ ] K[ ]. Opět měla provést V[ ] B[ ]. Na č.l. 74-75 je kopie žádosti o vydání cestovního pasu obžalovaného D[ ] K[ ] a na č.l. 76 kopie žádosti o vydání občanského průkazu obžalovaného D[ ] K[ ]. Z protokolu o vydání věci na č.l. 78 vyplývá, že dne 3.10.2008 vydal JUDr. J[ ] K[ ] vkladní knížku č. [ ] na jméno M[ ] N[ ]. Z výpisu aktivních i pasivních hovorů na telefonním čísle [ ] na č.l. 86-193 vyplývá, kdy, odkud, případně kam byly vedeny hovory či jaké hovory toto telefonní číslo přijalo. Z úředního záznamu na č.l. 197 vyplývá, že policejní vyšetřovatel zjistil dotazem u dotýčných telefonní čísla obžalovaného JUDr. Z[ ] V[ ], V[ ] B[ ] a P[ ] B[ ]. Na č.l. 198 je pak vyhodnocení uskutečněných telefonických hovorů. Ze znaleckého posudku na č.l. 259-271 z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, oceňování nemovitostí, vyplývá, že hodnota uvedené nemovitosti činí 3 700 000,-- Kč. Ze znaleckého posudku na č.l. 275-284 z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická expertíza ručního písma vyplývá, že sporné podpisy na předložených sporných listinách nejsou pravými podpisy zemřelé M[ ] N[ ], jejíž srovnávací podpisy byly poskytnuty ke zkoumání. Sporné podpisy jsou vyhotoveny podle jednoho vzoru, ale nelze identifikovat pisatele padělků, neboť podpisy neobsahují významné identifikační znaky, na základě jichž by bylo možné ho identifikovat. Sporné podpisy na dokumentech č. 1 a 2 psal velmi pravděpodobně jeden pisatel, nemůže se vyloučit, že též pisatel psal i sporný podpis na dokumentu č. 3. Na č.l. 285-294 je fotodokumentace ohledně přepisovaného zápisu v notářské ověřovací knize obžalovaného JUDr. V[ ]. Na č.l. 304 je úmrtní list M[ ] N[ ] a z něj vyplývá, že jmenovaná zemřela dne 13.12.2007. Ze zprávy notáře JUDr. J[ ] K[ ] na č.l. 311 vyplývá, jaký majetek byl v řízení o dědictví po zemřelé N[ ] evidován.

Senát pečlivě hodnotil důkazy provedené v hlavním líčení a vzal za prokázané, že se stal skutek, pro který je obžalovaný JUDr. Z██████ V██████ stíhán. Sám obžalovaný nevypovídal, opakovaně žádal, aby soud konal jednání v jeho nepřítomnosti a projevoval vůli vůbec v dané věci nevypovídat, proto mu senát vyhověl v tom, aby hlavní líčení probíhala v jeho nepřítomnosti, když nevypovídat je jedním ze základních práv obžalovaného. Obžalovaný D██████ K██████ učinil v hlavním líčení pouze krátké prohlášení, a to v tom směru, že kupní smlouvy mu byly předloženy již s podpisy prodávající M██████ N██████, a to osobou, která tento obchod zprostředkovala, dále se k věci nevyjadřoval. Senát uvěřil úplnému a upřímnému doznání obžalované V██████ B██████, které je zcela v souladu s dalšími důkazy – znaleckým posudkem z oboru ručního písma, který potvrzuje, že podpis M██████ N██████ na dokumentech ověřovaných v notářské kanceláři není pravým podpisem jmenované a dále provedenou fotodokumentací z notářské knihy, ze které jednoznačně vyplývá, že původně uváděné údaje byly změněny a notářský záznam přepsán. Obžalovaná zcela logicky uvedla, že odmítla učinit tento úkon na žádost obžalovaného K██████ a učinila tak, ač velmi nerada, až na přímý pokyn JUDr. V██████. Obžalovaná V██████ B██████ potvrdila, že obžalovaný V██████ musel vědět co po ní obžalovaný K██████ chtěl, ona sama ještě poté co dostala od svého zaměstnavatele pokyn, tak přímo říkala, že je to špatně, že se to nesmí. Senát má rovněž za prokázané, že poté co celá věc vyšla najevo, se obžalovaný V██████ se spoluobžalovaným K██████ snažili obžalovanou B██████ ovlivnit v tom směru, aby na polici nevypovíдалa, toto potvrdila i dcera obžalované – svědkyně P██████ B██████. I z těchto následných kroků obžalovaného vyplývá to, že obžalovaný si byl vědom nezákonného postupu a snažil se aby nebyly v tomto směru získány usvědčující důkazy, když mu bylo stanovisko obžalované B██████ známo, tato uváděla od počátku, že na polici bude vypovídat podle pravdy. S

Senát dospěl k závěru, že obžalovaný JUDr. Z██████ V██████ v postavení notáře nebyl veřejným činitelem ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zákona, kdy se senát ztotožnil s argumenty obhajoby, že notář není voleným orgánem státní správy či samosprávy, soudu nebo jiného státního orgánu nebo příslušník ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru a nepodílí se na plnění úkolů společnosti a státu za současného použití pravomoci, která by mu byla v rámci odpovědnosti za plnění těchto úkolů svěřena. Navíc je zcela evidentní, že v tomto případě se jednalo o ryze soukromoprávní vztah – ověřování listin (kupní smlouva). Senát posuzoval otázku veřejného činitele i z hlediska nové právní úpravy – platného, avšak dosud neúčinného trestního zákona – zákon č. 40/2009 Sb., kdy tento zná pojem „úřední osoba“, kdy takovou osobou je i notář, avšak pouze při provádění úkonů v řízení o dědictví.. Proto se obžalovaný nemohl dopustit tohoto trestného činu a to ani ve formě účastenství. Pokud se týká trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny, tak rovněž zde je nutno uvést, že pouze ověření podpisů legalizační doložkou, spočívající jednak v antidatování doby ověření a jednak v tom směru, že osoba, u které byl ověřován podpis, nebyla přítomna, se nejedná o padělání veřejné listiny neboť nebyl podstatným způsobem změněn obsah listiny samé, když veřejnou listinou se tyto listiny stávají právě až po opatření legalizační doložkou a navíc k ověřování podpisů na listinách byl obžalovaný JUDr. Z██████ V██████ i obžalovaná V██████ B██████ kompetentní osobou. I zde senát dospěl k závěru, že obžalovaná V██████ B██████ vytvořila na pokyn svého zaměstnavatele – JUDr. Z██████ V██████ originál listiny i když neodpovídající skutečnosti. Toto by bylo trestné pokud by obžalovaný byl v postavení veřejného činitele, kdy by se tímto jednáním dopustil trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele, avšak jak již bylo řečeno, obžalovaný nebyl v postavení veřejného činitele. Rovněž tak senát dospěl k závěru, že nebylo prokázané, že by obžalovaný věděl, co má být cílem tohoto nesprávného postupu, tedy podvodné vylákání nemovitostí. Proto se nemohl dopustit ani trestného činu

podvodu. Nicméně senát dospěl k závěru, že obžalovaný se mohl jako notář dopustit závažného kárného provinění.

Vzhledem k citovanému ustanovení § 222 odst. 2 tr. řádu soud rozhodl o tom, že se věc postupuje k projednání Notářské komoře České republiky neboť se obžalovaný JUDr. Z██████ V██████ mohl dopustit závažného porušení jeho povinností jako notáře, když objektivní lhůta pro případné promlčení kárného provinění dosud neuplynula.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení může státní zástupce podat stížnost ve lhůtě 3 dnů od oznámení tohoto usnesení ke Krajskému soudu v Plzni cestou Okresního soudu Plzeň - město. Stížnost má odkladný účinek

V Plzni dne 14. července. 2009

Mgr. Josef P r a c h , v.r.
samosoudce

Za správnost: M. Veberová